

Vợ cũ lại ly hôn và muốn đón con tôi về nuôi

Con tôi chơi vui với em trai cùng mẹ khác cha, thích ngủ chung với mẹ và em; con hồn nhiên quá khiến tôi không nổi từ chối.

Tôi cưới vợ năm 28 tuổi và em 25 tuổi, qua quen biết từ trước do cùng tham gia các hoạt động xã hội. Vợ tôi xinh đẹp, được mọi người nhận xét là trẻ hơn tuổi. Một năm sau, chúng tôi đón bé trai đầu lòng trong niềm hạnh phúc. Lúc mới có con, tôi đi làm kiếm tiền lo cho gia đình nhỏ, vợ ở nhà chăm con. Tôi nhận sửa chữa và tân trang nhà cửa nên thời gian vắng nhà theo công trình khá nhiều. Đổi lại, tôi lo được cho vợ con những thứ họ cần, xây được căn nhà cấp 4 trên mảnh đất mua trước đó. Con cai sữa khi ngoài một tuổi, vợ cũng xin làm nhân viên kinh doanh của một chi nhánh ngân hàng lớn ở địa phương.

Sau vài tháng đi làm, tôi thấy vợ ngày càng đẹp khi trang điểm và mặc đồ công sở. Em bận bịu với công việc đang tiến triển rất tốt vì được sếp hỗ trợ tối đa. Em nói rằng sếp chưa vợ con, bằng tuổi tôi, từng học và làm ở nước ngoài. Ngược lại với vợ, việc của tôi càng ngày càng tệ do chưa có kinh nghiệm quản lý, dẫn đến anh em xung đột, rồi tôi bỏ ra làm riêng. Vì tự ti trong công việc và thu nhập bấp bênh, tôi rơi vào trạng thái lo âu, cáu gắt. Nhiều lúc tôi to tiếng với vợ vì giờ giấc của em khá thất thường, về nhà lúc 11-12 giờ khuya. Em nói đang cố gắng vì con, cũng vì tôi không còn là trụ cột tài chính như trước kia nên em phải làm thêm giờ để có thêm tiền. Tôi đành ngậm ngùi làm hậu phương một cách miễn cưỡng.

Tôi tự biết bản thân chưa hoàn chỉnh nên đã mày mò, tự học cách thức quản trị doanh nghiệp qua sách tham khảo và qua vài người bạn. Trong khoảng một năm, chúng tôi như hai người đồng chí chung nhà, việc ai người nấy làm. Tôi chăm con, đi chợ, nấu cơm, giặt quần áo, sửa chữa vật dụng trong nhà... Vợ toàn tâm với công việc, thường xuyên về nhà trễ nhưng tôi đã quen với chuyện đó. Chuyện chăn gối hoàn toàn phụ thuộc cô ấy, có khi vài tháng chúng tôi mới gần gũi một lần nhưng khá miễn cưỡng vì vợ không muốn. Một ngày, vợ nói đã quá mệt mỗi khi phải lo cho cả gia đình. Tuy tôi cũng kiếm được tiền trong khoảng lặng đó nhưng chỉ bằng 1/3 vợ. Cô ấy giờ đây đã là trưởng phòng kinh doanh, tôi vẫn chưa nhìn ra tương lai sẽ như thế nào.

Nhìn tờ đơn ly hôn đã ký sẵn, tôi không hiểu sao lúc ấy mình thật bình tĩnh và nói: “Anh sẽ ủng hộ mọi việc em muốn làm” dù trong lòng rất đau. Chia tay, tôi nuôi con không cần trợ

cấp, cô ấy có quyền thăm con cuối tuần. Chúng tôi xác định không là bạn nhưng cũng không phải là thù vì có chung một con trai. Vợ cũ đi bước nữa với người sắp và có con sau một thời gian ngắn. Ba năm sau, công ty do tôi và cộng sự gây dựng lại một cách bài bản đã có chỗ đứng trong ngành xây dựng. Cuộc sống của hai bố con tôi không còn lo lắng về tài chính. Con tôi ngoan, có chị chăm trẻ do tôi thuê. Ba mẹ và em gái cũng giúp trông cháu những lúc tôi đi công tác xa nhà. Tôi đã quen vài người phụ nữ khác nhưng vì không có kế hoạch lâu dài với ai nên họ cũng lần lượt yên bề gia thất.

Sau mỗi mối tình đi qua, tôi bị cảm giác cô đơn xâm chiếm dù biết do mình lựa chọn. Có lẽ tôi chưa hoàn toàn vượt qua mặc cảm bị bỏ rơi ngày nào. Gần đây, vợ cũ đã tìm tôi tâm sự về cuộc sống, về sự thờ ơ của người chồng sau này mặc dù không phải lo về kinh tế. Anh chồng được điều về làm giám đốc chi nhánh ở một địa phương lớn khác, cô ấy nhận ra mình có thể bị thay thế trong tương lai gần. Tôi khuyên vợ cũ nên dành nhiều thời gian hơn cho gia đình, đừng đi vào vết xe đổ của chúng tôi trước đây. Cô ấy đột nhiên bật khóc, thú nhận ngày đó nếu không có đêm say mê đánh mất mình trong một dịp đi công tác với sếp, rồi sau đó phát hiện mang thai con của sếp, sẽ không bỏ tôi.

Trong một khoảnh khắc, tôi cảm giác trái tim bị bóp nghẹn, việc dường như mới xảy ngày hôm qua và thật tồi tệ. Đây là lần đầu tiên vợ cũ thốt ra lời xin lỗi, kể từ khi ly hôn. Một tháng sau, cô ấy nhắn tin nói đã nộp đơn ly hôn với người chồng hiện tại vì hết duyên. Tôi bảo cô ấy biết điều gì tốt nhất cho bản thân thì làm. Tuy nhiên, sau khi ra ở riêng, cô ấy muốn đón con chúng tôi về ở cùng cho có anh em (là con của cô ấy với chồng sau). Vợ cũ nói sẽ bù đắp cho thằng bé những tháng ngày thiếu vắng mẹ.

Vợ cũ còn nói nếu tôi đồng ý để con lại cho cô ấy nuôi, tôi sẽ không còn vương bận, có thể đi tìm hạnh phúc cho bản thân. Cô ấy chỉ ở vậy chăm hai con, không còn mong muốn tìm kiếm một người nào khác. Tôi có quyền đến thăm con bất kỳ lúc nào tôi muốn. Tôi vẫn muốn có một gia đình đúng nghĩa về sau nhưng chắc duyên số chưa đến. Trong lúc chờ đợi, tôi không mong thay đổi cuộc sống của bố con mình, vốn rất bình lặng và thoải mái. Quả thật tôi cũng nghĩ trẻ con nên được người mẹ chăm sóc sẽ tốt hơn. Mong độc giả cho tôi lời khuyên.

Duy Hưng